

Taha Akyol

BDP ne yapacak?

2011 seçimlerinin en başarılı iki partisi şüphesiz AKP ile BDP'dir. BDP 36 milletvekilliği kazandı. Bu vekillerin bazıları sosyalist, bazıları sağ gelenekten geliyor. Beklenti, bu isimlerin BDP'ye renklilik getirmesi; mevcut monolitik yapıyı çoğgüçleştirmesi...

Keşke bu dirayeti gösterebilseler... Ben bu konuda maalesef çok da iyimser değilim. Totaliter hareketler çeşitliliğe izin vermezler çünkü.

BDP'lilerin hakları olan kutlama gösterileri birçok yerde maalesef saldırılara dönüştü. AKP binalarını ve Tunceli'de CHP binasını tahrip ettiler.

Çoğgüçlüğü karşı totaliter tahammülsüzlüğün kitlesel verileridir bunlar!

Hiçbir BDP'li 'bağımsız' aday bunlara "durun" demedi, şiddeti kınamadı üstelik!

Totaliter hareketlerle müzakere, uzlaşma ve anayasa yapımı nasıl olur?! Siyaset biliminin bu en kritik konusu, Türkiye'nin anayasa yapımının önündeki en kritik sorundur.

BDP 'Tek Parti' mi?

BDP son seçimlerde 7 ilde birinci parti oldu: Batman, Diyarbakır, Hakkâri, Mardin, Muş, Şırnak ve Van... Bu 7 ilin toplamında 2.5 milyona yakın geçerli oyların yüzde 52'sini BDP'liler aldı.

Demek ki bu 7 ilde bile seçmenlerin yaklaşık yarısı BDP'ye oy vermedi!

AK Parti'nin bu ilimizin toplamında oyu yüzde 30'dur. Kalan yüzde 18'ini diğer partiler paylaştı.

Şimdi Güneydoğu genelindeki ana oy eğilimlerine bakalım.

Güneydoğu'da seçimlerde oy eğilimleri %			
Parti	2002	2007	2011
AKP	26.0	51.8	49.9
BDP	28.6	25.8	34.4
Diğer	45.4	22.4	15.7

Aynı hareket oldukları için seçim yıllarında hepsini BDP yazdım. Tabloyu sade tutmak için Orta Doğu Anadolu ile Kuzey Doğu Anadolu'yu almadım. Oralarda AKP oyu yüzde 55'e kadar çıkıyor, BDP'nin oyu yüzde 17'ye kadar iniyor.

Demek ki, BDP siyasi Kürt hareketini temsil etse de bölgesel olarak bakıldığında oyu dörtte birle üçte bir arasındadır!

Birinci olduğu 7 ilde bile vatandaşların yarısı oy vermemiştir. Diyarbakır'da BDP 460 bin, ama AKP 245 bin oy almıştır.

Devletle görüşmekte olan Öcalan ve parlamentoda sürece katılacak olan BDP'liler

bölgedeki bu çoğulculuk gerçeğini görmeli ve kabul etmelidir; o zaman çözüm kolaylaşır.

‘Demokratik özerklik’ ve demokrasi

Anayasa müzakerelerinde çözüm üretebilmenin ön şartı, demokratik zihniyete sahip olmaktır, o zaman uzlaşarak makul formüller üretilebilir. Ama dayatmacı totaliter zihniyetle hareket edilirse bu hem demokratik anayasa yapımını engeller hem bölgenin çoğulculuk gerçeğine karşı bir tehdit oluşturur.

Devletle görüşen Öcalan, bölgenin çoğulculuğunu görmedikçe çözüme katkıda bulunamaz.

Öcalan’ın “Demokratik Özerklik” talebinin, Avrupa Özerklik Belgesi’ndeki “yerel yönetim” modeliyle ilgisi yoktur! Öcalan’ınki yerel yönetim modeli değildir, totaliter bir etnik modeldir.

Totaliter bir modeli demokratik bir ülkede halkın büyük çoğunluğuna kabul ettirmek mümkün değildir. Buna niyetlenmek, yeni anayasanın yapılmasını sabote etmektir!

Bu totaliter modeli bölgenin çoğulcu yapısına kabul ettirmek de mümkün değildir.

Tarihteki örnekler gösteriyor ki, bu tür dayatmalar kitlevi göçlere ve çatışmalara yol açmaktadır.

Zaten herkes için büyük felaketler getiren etnik savaşlar, imkânsız projelerin dayatılmasından çıkmaktadır. Herkes bundan sakınmalıdır.